
(pieczęć organizatora kształcenia)

**KSIĄŻKA SZKOLENIOWA
ZAŁĄCZNIK DO ZAŚWIADCZENIA
o ukończeniu szkolenia stanowiskowego**

dla stanowiska **pracownika ochrony / consierge**

dla stanowiska **pracownika serwisu sprzątającego, obsługi zieleni**

dla stanowiska **pracownika serwisu sprzątającego, odśnieżania**

dla stanowiska **konserwatora**

na potrzeby

**szkolenia z zasad ochrony przeciwpożarowej oraz szkolenia z
podstawowych zasad Bezpieczeństwa i Higieny Pracy na
potrzeby wykonywania pracy na terenie**

Wspólnoty Mieszkaniowej _____,
przy ulicy _____

Zaświadczenie wydano na podstawie §4 Ustawy o Ochronie Przeciwpożarowej (Dz. U. z 2019 roku, poz. 1372)

mgr inż. Robert Zimnicki,
inspektor ochrony przeciwpożarowej, starszy inspektor BHP

(pieczęć i podpis osoby upoważnionej przez organizatora kształcenia)

opracowano w Warszawie, dnia 24 stycznia 2020 roku

L.p.	Nazwa zajęć edukacyjnych	Wymiar godzin zajęć edukacyjnych*)
1.	Regulacje prawne z zakresu ochrony przeciwpożarowej	1,0
2.	Podstawowe pojęcia dotyczące procesu spalania	
3.	Zagrożenia pożarowe w miejscu pracy, przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów	
4.	Zadania i obowiązki pracowników w zakresie zapobiegania pożarom	
5.	Zadania i obowiązki pracowników w przypadku powstania pożaru, sposoby alarmowania	
6.	Ewakuacja osób, mienia, drogi ewakuacyjne oraz środki do prowadzenia ewakuacji	
7.	Sprzęt i urządzenia gaśnicze, środki gaśnicze	0,5
8.	Znajomość praktycznego użycia sprzętu i urządzeń gaśniczych	
9.	Podstawowe zasady Bezpieczeństwa i Higieny Pracy w miejscu wykonywania pracy	1,0
10.	Podstawy prawa pracy, wypadek przy pracy, prace dozwolone dla kobiet w ciąży, przenoszenie ciężarów	
11.	Instrukcja pierwszej pomocy przedmedycznej	
12.	Ryzyka zawodowe w miejscu wykonywania pracy	
	Razem:	2,5

*) W godzinach lekcyjnych trwających 45 minut.

CEL OPERACYJNY

- ✓ uczestnik szkolenia zapoznał się z zasadami zapobiegania powstawaniu pożarów, działania podręcznego sprzętu gaśniczego, doboru gaśnicy do rodzaju pożaru.
- ✓ uczestnik szkolenia jest w stanie wskazać przyczyny powstania pożaru, zna procedurę wzywania pomocy po wystąpieniu pożaru, zna zasady bezpiecznego opuszczenia miejsca pracy w przypadku wystąpienia pożaru.

TREŚCI KSZTAŁCENIA (PLANOWANA, POZNAWANA, OPANOWANA)

- ✓ Temat: Składowanie materiałów palnych, organizacja miejsca pracy, czynności zabronione. Zasada działania podręcznego sprzętu gaśniczego, sposób użycia, lokalizacje.
- ✓ Materiał nauczania: Fotografie z wybranych miejsc pracy (bezpiecznych pożarowo oraz zagrożonych powstaniem pożaru). Film z użycia podręcznego sprzętu gaśniczego. Fotografie z zakładu pracy do omówienia oznakowania i lokalizacji. Film z przykładowym powiadomieniem o powstaniu pożaru. Fotografie z zakładu do omówienia zasad ewakuacji, film z zakładu wskazujący trasy ewakuacji. Instrukcja postępowania na wypadek powstania pożaru

METODY KSZTAŁCENIA

metody słowne: prelekcje, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład informacyjny, pogadanka, prelekcja, praca z podręcznikiem, dyskusja seminaryjna z wybranego tematu, dyskusja wielokrotna grupowo-forumowa, dyskusja panelowa ekspert – uczestnik, analiza studium przypadku. Metody oparte na obserwacji: pokazy, pomiary, prezentacja z instruktażem, symulacja, gry dydaktyczne, inscenizacja, gry decyzyjne. Metody praktycznej działalności uczestników: ćwiczenia, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna, praca w grupach. Metody programowe: nowe technologie, precyzyjne dawkowanie materiału.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

wzrokowo - słuchowe (filmy), słowne (prezentacja rzutnikiem), symboliczne, naturalne, wzrokowe, wzrokowo-słuchowe, mechaniczne-wzrokowe. Przedmioty, modele, tablice, schematy, słowa, wykresy, cyfry.

FORMA ORGANIZACYJNA KSZTAŁCENIA

zajęcia lekcyjne teoretyczne: (wykłady, ćwiczenia grupowe z wykorzystaniem prezentowanych przykładów, seminaria, konsultacje) oraz praktyczne (ćwiczenia do pracy indywidualnej, grupowe omówienie wyników, zajęcia laboratoryjne, podróże specjalistyczne, zajęcia instruktorsko-metodyczne), zajęcia pozalekcyjne (nauka własna, kursy, konferencje, praktyki zawodowe, wizytacje).

ZASADY KSZTAŁCENIA

postępowanie dydaktyczne: 1. powiązanie teorii z praktyką, 2. przystępność materiału do uczestników.

	Temat
1	Zagrożenie pożarowe w obiekcie, przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów. Propagacja dymu i ognia. Sposoby zapobiegania propagacji pożaru (z uwzględnieniem istniejących zabezpieczeń).
2	Zadania i obowiązki właściciela, zarządcy, administratora, kierownika obiektu, obsługi technicznej w przypadku powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia skutkującego pożarem. Zasady powiadamiania właściciela, zarządcy, administratora, kierownika obiektu, obsługi technicznej i użytkowników nieruchomości. Numery alarmowe i miejskie służby ratownicze. Zasady powiadamiania służb ratowniczych o zagrożeniu, zgłaszanie pożaru jednostkom Państwowej Straży Pożarnej.
3	Zasady i organizacja ewakuacji ludzi i mienia, miejsca koncentracji do ewakuacji. Postępowanie w sytuacjach szczególnych (duże zadymienie, odcięcie dróg ewakuacyjnych itp.). Osoby wyznaczone do kierowania akcją ratowniczo-gaśniczą. Osoby do wykonywania czynności w zakresie zwalczania pożarów i ewakuacji. Osoby wyznaczone do udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej.
4	Podręczny sprzęt gaśniczy (wewnętrzna sieć hydrantowa, hydranty zewnętrzne, gaśnice). Urządzenia ograniczające propagację pożaru (w tym m.in.: klapy / okna / drzwi oddymiania, wentylacja mechaniczna, grodzie pożarowe, bramy garażowe, drzwi pożarowe, system detekcji gazów, system detekcji zadymienia, windy bramy pożarowe, systemy powiadamiania do Straży Pożarnej). Rozmieszczenie sprzętu i urządzeń oraz praktyczna znajomość sposobu użycia i zastosowania. Rozmieszczenie Instrukcji Postępowania na Wypadek Powstania Pożaru. Główne wyłączniki i zawory instalacji technicznych. Podstawowe znaki ochrony pożarowej.

PRAWO BUDOWLANE (Dz.U. z 2016 roku, poz. 290) Art.61. Właściciel lub zarządca obiektu budowlanego jest obowiązany utrzymywać i użytkować obiekt zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 5 ust.2.

PRAWO BUDOWLANE Art.5.2. Obiekt budowlany należy użytkować w sposób zgodny z jego przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska oraz utrzymywać w należytych stanie technicznym i estetycznym, nie dopuszczając do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej, w szczególności w zakresie związanym z wymaganiami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-7.

PRAWO BUDOWLANE Art.5.1. Obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając:

- 1) spełnienie wymagań podstawowych dotyczących:
- b) bezpieczeństwa pożarowego,
- c) bezpieczeństwa użytkowania,
- d) odpowiednich warunków higienicznych i zdrowotnych oraz ochrony środowiska,
- 5) warunki bezpieczeństwa i higieny pracy;

USTAWA O OCHRONIE PRZECIWPOŻAROWEJ (Dz.U. z 2018 roku, poz. 620)

Art.4. [Obowiązki właściciela budynku, obiektu budowlanego lub terenu. Osoby wykonujące czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej]:

Art.4.1. Właściciel budynku, obiektu budowlanego lub terenu, zapewniając ich ochronę przeciwpożarową, jest obowiązany: 6) zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi;

Art.4.1a. Odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 1 [...] przejmie - w całości lub w części - ich zarządca lub użytkownik, na podstawie zawartej umowy cywilnoprawnej ustanawiającej zarząd lub użytkowanie. W przypadku, gdy umowa taka nie została zawarta, odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej spoczywa na faktycznie władającym budynkiem, obiektem budowlanym lub terenem.

KODEKS PRACY (Dz.U. z 2018 roku, poz. 108) Art.2. Pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania [...].

KODEKS PRACY Art.3. Pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniając one pracowników.

KODEKS CYWILNY (Dz.U. z 2016 roku, poz. 380) Art.331.§1. Do jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, stosuje się odpowiednio przepisy o osobach prawnych.

<http://www.bhp.abc.com.pl/czytaj/-/artykul/czy-do-osob-kierujacych-pracownikami-mozna-zaliczyc-liderow-zespolow-pracujacych-przy-liniach-montazowych-lub-produkcyjnych?doAsGroupId=5138534&refererPid=5267565>

[...] Osobą kierującą pracownikami może więc być dyrektor, kierownik, mistrz, brygadzysta, a także pracownik wyznaczony z grupy pracowników do wykonania określonego zadania przy pomocy innego pracownika lub innych pracowników. Z tej grupy pracowników może pochodzić również lider, wyróżniony spośród pozostałych pracowników i zobowiązany przez pracodawcę do sprawowania zadań osoby kierującej pracownikami, określonych w art. 212 kodeksu pracy, który jednocześnie wykonuje te same prace, co pozostali pracownicy. [...]

https://www.ciop.pl/CIOPPortalWAR/appmanager/ciop/pl?nfpb=true&pageLabel=P30001831335539182278&html_tresc_root_id=3000045698&html_tresc_id=300004589&html_klucz=19558&html_klucz_spis= [...] W doktrynie

przyjmuje się także, że osobami kierującymi nie muszą być wyłącznie kierownicy zatrudnieni w ramach stosunku pracy u danego pracodawcy. Takie same obowiązki będą ciążyły na kierownikach, menedżerach zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych (np. kontraktów menedżerskich), czy też wykonujących usługi na rzecz pracodawcy w ramach własnej działalności gospodarczej, czyli tzw. samozatrudnienia. [...]

KODEKS PRACY Art.22.§1. Przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy

określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

KODEKS PRACY Art.22.§11. Zatrudnienie w warunkach określonych w Art.22.§1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy.

KODEKS PRACY Art.304.1. Pracodawca jest obowiązany zapewnić bezpieczne i higieniczne warunki pracy, o których mowa w Art. 207.§2, osobom fizycznym wykonującym pracę na innej podstawie niż stosunek pracy w zakładzie pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, a także osobom prowadzącym w zakładzie pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę na własny rachunek działalność gospodarczą.

KODEKS PRACY Art.304.§3. Obowiązki określone w Art.207.§2 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorców niebędących pracodawcami, organizujących pracę wykonywaną przez osoby fizyczne:

- 1) na innej podstawie niż stosunek pracy;
- 2) prowadzące na własny rachunek działalność gospodarczą.

KODEKS PRACY Art.304.3. Do osób fizycznych prowadzących na własny rachunek działalność gospodarczą stosuje się odpowiednio Art.208.§1.

KODEKS PRACY Art.208.§1. W razie gdy jednocześnie w tym samym miejscu wykonują pracę pracownicy zatrudnieni przez różnych pracodawców, pracodawcy ci mają obowiązek:

- ✓ współpracować ze sobą;
- ✓ wyznaczyć koordynatora sprawującego nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy wszystkich pracowników zatrudnionych w tym samym miejscu;
- ✓ ustalić zasady współdziałania uwzględniające sposoby postępowania w przypadku wystąpienia zagrożeń dla zdrowia lub życia pracowników;
- ✓ informować siebie nawzajem oraz pracowników lub ich przedstawicieli o działaniach w zakresie zapobiegania zagrożeniom zawodowym występującym podczas wykonywanych przez nich prac.

KODEKS PRACY Art.207.§1. Pracodawca ponosi odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy. Na zakres odpowiedzialności pracodawcy nie wpływają obowiązki pracowników w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz powierzenie wykonywania zadań służby bezpieczeństwa i higieny pracy specjalistom spoza zakładu pracy, o których mowa w Art.237§2.

KODEKS PRACY Art.208.§3. Pracodawca, na którego terenie wykonują pracę pracownicy zatrudnieni przez różnych pracodawców, jest obowiązany dostarczać tym pracodawcom, w celu przekazania pracownikom, informacje, o których mowa w Art.207.1.

KODEKS PRACY Art.207.§3. Pracodawca oraz osoba kierująca pracownikami są obowiązani znać, w zakresie niezbędnym do wykonywania ciążących na nich obowiązków, przepisy o ochronie pracy, w tym przepisy oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy.

KODEKS PRACY Art.207.1§1. Pracodawca jest obowiązany przekazywać pracownikom informacje o:

- ✓ zagrożeniach dla zdrowia i życia występujących w zakładzie pracy, na poszczególnych stanowiskach pracy i przy wykonywanych pracach, w tym o zasadach postępowania w przypadku awarii i innych sytuacji zagrażających zdrowiu i życiu pracowników;
- ✓ działaniach ochronnych i zapobiegawczych podjętych w celu wyeliminowania lub ograniczenia zagrożeń, o których mowa w pkt 1;
- ✓ pracownikach wyznaczonych do:
- ✓ udzielania pierwszej pomocy,
- ✓ wykonywania działań w zakresie zwalczania pożarów i ewakuacji pracowników.

ZAGROŻENIE POŻAROWE W OBIEKCIE, PRZYCZYNY POWSTAWANIA I ROZPRZESTRZENIANIA SIĘ POŻARÓW.

Zagrożenie pożarowe może wystąpić na skutek:

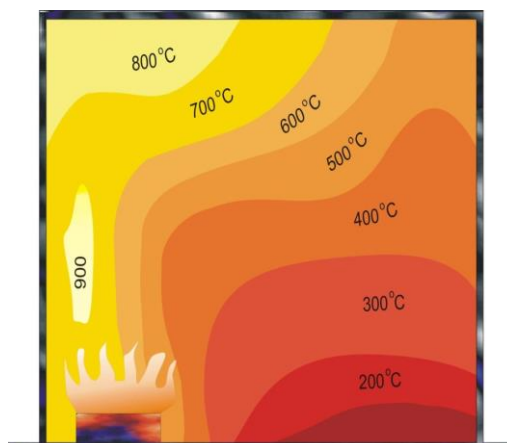
1. Wyrzucania niedopałków tytoniu do koszy na odpady (śmieci) oraz do koszy (innych pojemników), w których znajdują się materiały palne, jak np. Papier, tektura, tworzywa sztuczne,
2. Pozostawiania bez nadzoru odbiorników energii elektrycznej nieprzystosowanych do ciągłej eksploatacji (bez samoczynnych zabezpieczeń lub automatyki sterowniczej – piecyków, promienników, grzejników olejowych) lub ich ustawiania w pobliżu materiałów palnych oraz na palnym podłożu,
3. Niewłaściwego wykonywania i nieterminowo prowadzonych konserwacji instalacji i urządzeń elektroenergetycznych,
4. Prowizorycznego zakładania połączeń lub obwodów elektrycznych instalacji lub też prowizorycznego podłączenia odbiorników elektrycznych, niezgodnie z pbue lub instrukcją producenta,
5. Montażu gniazd wtyczkowych i przewodów elektrycznych na palnym podłożu bez zastosowania osłon metalowych i izolatorów,
6. Przeciążania instalacji elektrycznych w wyniku podłączenia do jednego obwodu kilku odbiorników o dużej mocy,
7. Zabezpieczenia instalacji i urządzeń elektrycznych bezpiecznikami o wartościach prądowych większych niż wynika z projektu (opisu tablic) lub też „naprawianymi” drutem bezpiecznikami topikowymi,
8. Zbyt bliskiego składania materiałów palnych od punktów świetlnych,
9. Zwarć w przewodach elektrycznych przy braku kontrolowania stanu technicznego instalacji, nieprzewodzenia okresowych pomiarów elektrycznych rezystancji izolacji instalacji i urządzeń elektrycznych,
10. Niewłaściwego prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych, między innymi takich jak: spawanie, cięcie gazowe, lutowanie, zgrzewanie, itp., prowadzonych najczęściej w trakcie remontów lub modernizacji pomieszczeń,
11. Braku ochrony odgromowej budynku,
12. Umyślnego podpalenia.
13. Niewłaściwego składowania materiałów oraz brak porządku i czystości, składowanie przedmiotów i materiałów palnych na drogach komunikacyjnych, przy ścianach na zewnątrz budynku, na klatkach schodowych.
14. Uderzenia pioruna.
15. Braku urządzeń przeciwpożarowych, stałych samoczynnych urządzeń gaśniczych, urządzeń wczesnego wykrywania pożarów, urządzeń oddymiających.
16. Brak sprzętu i środków gaśniczych.
17. Nieumiejętnego użycia podręcznego sprzętu gaśniczego, użycie niewłaściwej gaśnicy.
18. Brak środków alarmowania i łączności.
19. Niesprzyjających warunków atmosferycznych, susza, wiatr, mróz itp.

PROPAGACJA DYMU I OGNIĄ. SPOSOBY ZAPOBIEGANIA PROPAGACJI POŻARU (Z UWZGLĘDNIENIEM ISTNIEJĄCYCH ZABEZPIECZEŃ).**SZKOLENIE PODSTAWOWE STRAŻAKÓW RATOWNIKÓW OSP, TEMAT 12: Pożar i jego rozwój**

Zjawisku spalania zwłaszcza intensywnemu towarzyszy gradient temperatury otoczenia. Wartość gęstości strumienia promieniowania cieplnego, który powoduje ból fizyczny u ludzi wynosi około 2,5 kW/m².

Gęstość strumienia promieniowania cieplnego podczas pożarów gazów i cieczy palnych wynosi od 75 do 200 kW/m² dla pożarów powierzchniowych i od 200 do 350 kW/m² dla pożarów strumieniowych.

Organizm człowieka w krótkim czasie radzi sobie ze stanem podwyższonej temperatury, ale w przypadku dłuższego narażenia organizmu na działanie ciepła, następuje odwodnienie i przegrzanie organizmu. Natomiast za graniczną temperaturę, którą organizm człowieka może wytrzymać przyjmuje się ok. 60 st. C.

Substancje szkodliwe powstałe w wyniku spalania, przedostają się do organizmu ludzkiego podczas ich wdychania, wskutek przenikania przez skórę lub układ pokarmowy. Z uwagi na różnorodność materiałów ulegających spalaniu, w strefie pożaru występować może nawet 130 substancji chemicznych tj.: tlenek węgla, benzen, cyjanowodor, dwutlenek węgla, chlorowodor, węglowodory alifatyczne nasycone i nienasycone, węglowodory aromatyczne nasycone i nienasycone, siarczany, azotany.

W wielu przypadkach składniki dymu stanowią mieszaniny węglowodorów, których obecność powoduje, że dym jest również gazem palnym.

RODZAJE POŻARÓW

CO SIĘ PALI	JAK SIĘ PALI		OZNACZENIE NA GAŚNICY	
Drewno Papier Tkaniny Węgiel	Płomień	Grupa A		Pożar ciał stałych
Benzyna Nafta i jej pochodne Alkohol Aceton, Eter Oleje Lakiery Tłuszcze Parafina, Pak Naftalen, smoła	Mieszkanka wybuchowa gazów i oparów	Grupa B		Pożar cieczy palnych substancji topiących się w wysokiej temperaturze
Metan Acetylen Propan Wodór Gaz miejski	Mieszkanka wybuchowa gazów i oparów	Grupa C		Pożary gazów palnych
Metale: Lit Sód Potas Glin (i ich stopy) Termit	Brak płomienia	Grupa D		Pożary metali
Instalacja elektryczna		Grupa E		pożary urządzeń pod napięciem powyżej 1 kV
Pożary tłuszczów i olejów	Płomień	Grupa F		Pożary tłuszczów (w kuchniach i restauracjach)

Podział pożarów reguluje Europejska Norma, mająca status Polskiej Normy: PN-EN 2:1998 ze zmianą PN-EN 2:1996/A1:2006, wyróżnia następujące grupy pożarów:

- Grupa pożarów A: Pożary materiałów stałych, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli, np. drewna, papieru, tkanin, itp.
- Grupa pożarów B: Pożary cieczy i materiałów stałych topiących się np. tworzyw sztucznych, paliw, olejów, itp.
- Grupa pożarów C: Pożary gazów, np. metanu, propanu, acetyleny, wodoru...
- Grupa pożarów D: Pożary metali, np. magnez, sód, potas, glin, tytan itp.
- Grupa pożarów F: Pożary olejów i tłuszczów w urządzeniach kuchennych.

Pożar wewnętrzny to pożar rozwijający się i rozprzestrzeniający w zamkniętych przestrzeniach (wewnątrz budynków, urządzeń i innych obiektów).

- pożary ukryte – przebiegające w pustych przestrzeniach stropów, ścian budynków, czy też wewnątrz urządzeń i aparatur technologicznych.
- pożary otwarte – rozwijające się w przestrzeni zamkniętej z widzialnym ogniskiem pożaru. Pojęcie widzialności nie może być rozumiane wprost, ponieważ może być ona zakłócona przez dym, lub przedmioty stanowiące wyposażenie obiektu.

Pożar zewnętrzny to pożar rozwijający się poza obszarem budynku na odkrytej przestrzeni (lasy, uprawy, składowiska otwarte itp.)

- pożar blokowy to pożar zewnętrzny grupy budynków, często mający wspólne elementy konstrukcyjne. Jest to właściwie pożar przebiegający zarówno na zewnątrz jak i wewnątrz obiektu i to często na kilku kondygnacjach.
- pożar przestrzenny – pożar zewnętrzny obejmujący obiekty zlokalizowane na dużym obszarze (np. wiele budynków, duże parkingi, lasy, uprawy itp.).

Produkty spalania są to substancje powstające w wyniku procesu spalania materiałów palnych. Ze względu na stan skupienia dzielą się na:

- gazowe (np. dwutlenek węgla, cyjanowodory),
- ciekłe (np. woda, smoła),
- stałe (np. sadza, popiół, żużel).

W warunkach pożarowych produkty spalania współistnieją ze sobą i poruszają się w obszarze spalania, czyli w tzw. kolumnie konwekcyjnej ognia.

Wydzielanie się produktów spalania podczas pożaru stanowi niebezpieczeństwo ze względu na:

- ograniczenie widoczności,
- utrudnianie oddychania spowodowane ich działaniem toksycznym oraz występującym niedoborem tlenu,
- działanie termiczne (wysoka temperatura mogąca m.in. uszkodzić skórę lub układ oddechowy).

Wsteczny ciąg płomieni. Zjawisko określane jako „backdraft” zachodzi w warunkach niecałkowitego spalania, przy małej objętości płomieni lub ich braku, w słabo wentylowanych pomieszczeniach.

W wyniku wtargnięcia do pomieszczenia świeżego powietrza, tworzy się mieszanka tlenu z produktami rozkładu termicznego, która ulega zapaleniu. Płomienie wędrują w przeciwną - wsteczną stronę w stosunku do napływającego powietrza. Ruch płomienia jest przyspieszony, towarzyszy mu huk, przyrost temperatury i ciśnienia.

Symptomy mogące wskazywać na możliwość pojawienia się wstecznego ciągu płomienia:

- „tłusty” czarny dym zaczyna wydobywać się z pomieszczeń,
- dym lub języki płomieni pojawiające się w otworach mają pulsujący, okresowy charakter,
- szyby w oknach drżą, wydając charakterystyczny dźwięk, i są tak gorące, że nie można ich dotknąć,
- dym może być „zasysany” z powrotem do pomieszczenia,
- pożary piwnic lub innych zamkniętych pomieszczeń zwiększają prawdopodobieństwo pojawienia się wstecznego ciągu płomieni.

ZASADY ZAPOBIEGANIA MOŻLIWOŚCI POWSTANIA POŻARU.

Zapewniając ochronę przeciwpożarową budynku, należy w szczególności:

1. Przestrzegać przeciwpożarowych wymagań budowlanych.
2. Dostosować się do wymogów lokalizacyjnych, instalacyjnych i ewakuacyjnych.
3. Wyposażyć obiekt w sprzęt pożarniczy oraz środki gaśnicze i inne urządzenia ratownicze zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu ministra spraw wewnętrznych i administracji z dnia 21 kwietnia 2006 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (dz. U. Nr 80, poz. 563).
4. Zapewnić osobom przebywającym w budynku bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji.
5. Przygotować budynek do prowadzenia bezpiecznej ewakuacji ludzi i mienia oraz prowadzenia akcji ratowniczej.
6. Zapoznać personel ze sposobami postępowania na wypadek powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia.
7. Zapoznać personel z obowiązującymi przepisami przeciwpożarowymi, instrukcjami i wytycznymi wewnętrznymi.
8. Zapoznać personel z rozmieszczaniem sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych, głównego wyłącznika prądu oraz dróg i wyjść ewakuacyjnych.

9. Zawiadamiać zarządcę (administratora) o brakach i usterkach we właściwym zabezpieczeniu przeciwpożarowym obiektu.
10. Dbać o ład i porządek na drogach komunikacyjnych wewnątrz i na zewnątrz budynku, służących do ewakuacji ludzi i mienia, i o nie zastawianie ich sprzętem.
11. Nie używać sprzętu gaśniczego do celów nie związanych z gaszeniem pożaru.
12. Utrzymywać pomieszczenia w należyłym stanie bezpieczeństwa pożarowego.
13. Zgłaszać potrzeby w zakresie wyposażenia pomieszczeń w odpowiednią ilość sprzętu gaśniczego oraz zgłaszanie potrzeby konserwacji tego sprzętu i urządzeń.

W budynkach zabrania się:

1. przechowywania w szafkach, biurkach, pomieszczeniach ochrony płynów łatwopalnych, takich jak : benzyna, rozcieńczalniki, farby, lakiery, spirytus, denaturat, aceton i inne,
2. wrzucania niedopałków papierosów lub zapalek do pojemników przeznaczonych do składowania makulatury,
3. dokonywania wszelkich napraw instalacji elektrycznych oraz wymiany przepalonych wkładek bezpieczników instalacyjnych (topikowych), manipulowania w tablicach rozdzielczo-zabezpieczeniowych itp. przez osoby nieupoważnione,
4. wykonywania we własnym zakresie prowizorycznych obwodów instalacji elektrycznych, mocowania na materiałach palnych, np. drewnie, płytach drewnopodobnych gniazdek wtyczkowych lub wyłączników bez zastosowania niepalnych izolatorów,
5. używania w pomieszczeniach ochrony i innych pomieszczeniach jakichkolwiek odbiorników elektrycznych, np. piecyków, promienników i grzałek nurkowych, bez zgody przełożonego,
6. ustawiania urządzeń ogrzewczych (w tym czajników) na palnym podłożu (wykładziny podłogowe, meble, parapety okienne itp.) bez zastosowania niepalnych podstawek,
7. włączenia do jednego gniazda wtyczkowego (jednego obwodu elektrycznego) kilku odbiorników elektrycznych o dużej mocy, których łączna moc może spowodować przeciążenie instalacji,
8. pozostawienia bez nadzoru w czasie godzin pracy oraz po jej zakończeniu włączonych do sieci odbiorników i urządzeń elektrycznych,
9. zastawiania dojść do podręcznego sprzętu gaśniczego, samowolnej zmiany jego rozmieszczenia oraz używania tego sprzętu do celów nie związanych z ochroną przeciwpożarową,
10. ustawiania na drogach i ciągach komunikacyjnych szaf, biurek, itp. przedmiotów utrudniających ewakuację lub stwarzających dodatkowe zagrożenie pożarowe (np. łatwo zapalnych wykładzin podłogowych oraz okładzin ściennych),
11. układania na drogach ewakuacyjnych łatwo zapalnych wykładzin podłogowych oraz łatwo zapalnych elementów wystroju wnętrz.

ZADANIA I OBOWIĄZKI KIEROWNIKA OBIEKTU, OBSŁUGI TECHNICZNEJ W PRZYPADKU POWSTANIA POŻARU LUB INNEGO MIEJSCOWEGO ZAGROŻENIA SKUTKUJĄCEGO POŻAREM.

W przypadku powstania pożaru lub otrzymania wiadomości o pożarze należy:

- Ustalić dokładnie miejsce powstania pożaru, określić drogi jego rozprzestrzeniania i zagrożenia dla sąsiednich pomieszczeń i ludzi przebywających w budynku.
- Natychmiast zaalarmować straż pożarną (telefon 998 lub 112) i powiadomić Administratora oraz konserwatora oraz pozostałych użytkowników budynku.
- Równocześnie z alarmowaniem straży pożarnej należy przystąpić do gaszenia pożaru podręcznym sprzętem gaśniczym wspólnie z osobami znajdującymi się w sąsiedztwie pożaru.
- Przeprowadzić ewakuację osób znajdujących się w strefie pożaru.
- Do czasu przybycia straży pożarnej kierownictwo akcją obejmuje osoba pełniąca dyżur ochrony budynkiem.

Ogólne zasady postępowania w przypadku powstania pożaru:

- Zachować spokój.
- Wezwać straż pożarną dzwoniąc pod numer 998 lub 112.
- W gęstym dymie poruszać się możliwie jak najbliżej podłogi.
- Razem ze wszystkimi osobami niezwłocznie opuścić budynek.
- Nigdy nie należy opuszczać budynku przez zadymioną klatkę schodową – nawet niewielka ilość dymu może spowodować utratę przytomności lub śmierć.
- Pomóc starszym, chorym i niepełnosprawnym, nie narażając samego siebie.
- Drzwi i okna palących się pomieszczeń trzymać domknięte, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się ognia i dymu.
- Nie używać wind.
- Ostrzec pozostałych mieszkańców budynku.
- Usunąć z miejsca pożaru i bezpośredniego sąsiedztwa wszelkie znajdujące się tam materiały palne, wybuchowe, toksyczne, a także cenny sprzęt i urządzenia oraz ważne dokumenty, nośniki informacji itp.

Każda osoba przystępująca do akcji ratowniczo – gaśniczej powinna:

- w pierwszej kolejności przystąpić do ratowania ludzi, przeprowadzając ich ewakuację z zagrożonego rejonu.
- wyłączyć dopływ prądu elektrycznego i gazu do strefy pożaru (nie wolno gasić wodą instalacji elektrycznych będących pod napięciem),

ZASADY POWIADAMIANIA KIEROWNIKA OBIEKTU, SEKCJI TECHNICZNEJ I UŻYTKOWNIKÓW NIERUCHOMOŚCI.

W przypadku powstania alarmu drugiego stopnia i przyjazdu Straży Pożarnej, należy niezwłocznie powiadomić Administratora budynku, także w godzinach nocnych.

W przypadku załączenia się urządzeń zabezpieczających (klapy oddymiania, wentylacji oddymiającej, klap odcinających, wyłączenia zasilania energią elektryczną) należy powiadomić konserwatora budynku.

NUMERY ALARMOWE I MIEJSKIE SŁUŻBY RATOWNICZE.

POGOTOWIE RATUNKOWE

999

STRAŻ POŻARNA

998

POLICJA

997

POGOTOWIE ENERGETYCZNE

991

STRAŻ MIEJSKA

986

POGOTOWIE WODNO-KANALIZACYJNE

994

ZASADY POWIADAMIANIA SŁUŻB RATOWNICZYCH O ZAGROŻENIU, ZGŁASZANIE POŻARU JEDNOSTKOM PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ.

Państwowa Straż Pożarna

1. Zadzwożyć na nr tel. 998 lub 112.
2. Po uzyskaniu telefonicznego połączenia należy wyraźnie podać:
 - a. swoje imię i nazwisko, numer telefonu, z którego nadawana jest informacja o zdarzeniu,
 - b. adres i nazwę obiektu,
 - c. co się pali, na którym piętrze,
 - d. czy istnieje zagrożenie życia ludzi w miejscu pożaru, lub w bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się materiały łatwopalne lub wybuchowe.

UWAGA:

Odłóż słuchawkę dopiero po potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia pożaru. Oczekaj chwilę przy telefonie na ewentualne sprawdzenie przez dyżurnego telefonistę straży, czy meldunek o pożarze nie jest fałszywy.

ZASADY I ORGANIZACJA EWAKUACJA LUDZI I MIENIA, MIEJSCA KONCENTRACJI DO EWAKUACJI.

POSTĘPOWANIE W SYTUACJACH SZCZEGÓLNYCH (DUŻE ZADYMIENIE, ODCIĘCIE DRÓG EWAKUACYJNYCH ITP.).

Poniższe informacje pochodzą z danych opublikowanych przez jednostki Straży Pożarnych

(http://www.straz.wlodawa.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=106:postpowanie-poar&catid=40:porady&Itemid=96 ; <http://www.psp.wlkp.pl/?art=23> ; <http://strazpozarnaplock.pl/zasady-postepowania-w-razie-pozaru/>).

Do celów ewakuacji ludzi służą korytarze - poziome drogi ewakuacji i klatki schodowe - pionowe drogi ewakuacyjne z których istnieje możliwość bezpośredniego wyjścia na zewnątrz. Drogi i wyjścia ewakuacyjne oznakowane muszą być pożarniczymi tablicami informacyjnymi zgodnie z PN - 92/N - 01256/02 "Znaki Bezpieczeństwa - Ewakuacja. Ewakuacją ludzi z części lub z całego obiektu zarządza kierujący akcją ratowniczo - gaśniczą. W przypadku zaistnienia pożaru lub innego zagrożenia budynku lub jego części, osoby nie biorące udziału w akcji ratowniczej powinny opuścić strefę zagrożenia. Osoby opuszczające strefę zagrożenia kierują się do najbliższego wyjścia służącego celom ewakuacji zgodnie z oznakowaniem. W czasie prowadzenia ewakuacji zabronione jest:

- dokonywanie jakichkolwiek czynności mogących wywołać panikę,
- przechodzenie w kierunku przeciwnym do kierunku ewakuacji,
- zatrzymywanie się lub tamowanie ruchu w inny sposób.

Osoby ewakuowane muszą podporządkować się poleceniom ratowników to jest osobom prowadzącym ewakuację: strażakom, pracownikom służby zabezpieczenia obiektu itp.

W sytuacji wystąpienia zagrożenia, które powoduje konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia z obiektów należy podjąć następujące działania:

1. Natychmiast powiadomić wszystkie osoby przebywające w pomieszczeniach o powstaniu pożaru lub innego zagrożenia oraz konieczności przeprowadzenia ewakuacji.
2. W pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia, oraz pomieszczeń z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać podjęte przez pożar lub zadymienie.
3. W przypadku odcięcia dróg ruchu dla pojedynczych osób lub grup, należy niezwłocznie dostępnymi środkami np. Telefonicznie bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy powiadomić kierownika akcji ewakuacyjnej. Ludzi odciętych od drogi wyjścia, a znajdujących się w strefie zagrożenia należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła pożaru i w miarę posiadanych środków i istniejących warunków ewakuować z zewnątrz, przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek straży pożarnej.
4. Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej ze względu na mniejsze zadymienie w dolnych partiach pomieszczeń, natomiast drogi oddechowe należy w miarę możliwości zasłaniać chustką zmoczoną w wodzie. Podczas ruchu przez mocno zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian, aby nie stracić orientacji co do kierunku ruchu.
5. Ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi. Ewakuację mienia należy rozpocząć od najcenniejszych urządzeń, dokumentacji i przedmiotów. Należy wykorzystać wszystkie sprawne fizycznie osoby oraz sprzęt nadający się do demontażu i ewakuacji mienia.
6. W przypadku przybycia jednostek Straży Pożarnej w trakcie akcji ewakuacyjnej, kierujący jej przebiegiem, zobowiązany jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu akcji a następnie podporządkowania się dowódcy przybyłej jednostki ratowniczej.
7. Nie należy otwierać bez potrzeby drzwi do pomieszczeń, które mogą być objęte pożarem, ponieważ nagły dopływ powietrza sprzyja gwałtownemu rozprzestrzenianiu się ognia – otwierając drzwi do takich pomieszczeń, należy chować się za ich ościeżnicę;
8. Nie można dopuszczać do blokowania w pozycji otwartej drzwi wyposażonych w samozamykacze;
9. Po zakończeniu ewakuacji osób należy sprawdzić, czy wszyscy opuścili poszczególne pomieszczenia – przy niezgodności stanu osobowego i podejrzeniu, że ktoś pozostał w zagrożonej strefie, należy natychmiast zgłosić ten fakt jednostkom ratowniczym przybyłym na miejsce akcji i przeprowadzić ponowne sprawdzenie pomieszczeń w budynku.

W celu umożliwienia przeprowadzenia sprawnej ewakuacji zabrania się:

1. uniemożliwiania lub ograniczania dostępu do wyjść ewakuacyjnych.
2. zamykania drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiających ich natychmiastowe użycie.
3. składowania materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji.

INSTRUKCJA ALARMOWANIA I POSTĘPOWANIA PO WYSTĄPIENIU POŻARU

KAŻDY KTO ZAUWAŻY POŻAR ZOBOWIĄZANY JEST NIEZWŁOCZNIE:

- Ogłosić alarm dla osób znajdujących się w budynku w strefie zagrożenia
- Powiadomić telefonicznie osobę odpowiedzialną za bezpieczeństwo na terenie obiektu
- Ogłosić alarm głosowy

Zawiadomić Straż Pożarną 998 lub 112 podając:

112 / 998

- Gdzie się pali – adres, nazwa obiektu, kondygnacja,
- Co się pali – dach, mieszkanie, piwnica, sklep, biuro,
- Czy jest zagrożone życie ludzkie,
- Swoje imię i nazwisko oraz numer telefonu z którego się dzwoni

W razie konieczności powiadomić:

998

999

997

POGOTOWIE RATUNKOWE ☎ nr **999, 112**

POLICJA ☎ nr **997, 112**

STRAŻ MIEJSKA ☎ nr **986**

POGOTOWIE GAZOWE ☎ nr **992**

POGOTOWIE ELEKTRYCZNE ☎ nr **22-**

POGOTOWIE WODNO-KANALIZ. ☎ nr **994**

Gasić pożar, usunąć zagrożenie

Nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych pod napięciem. Do gaszenia stosować gaśnice śniegowe, proszkowe, halonowe.

Opuścić pomieszczenia bez paniki, ustalonymi drogami ewakuacyjnymi. Zamknąć drzwi w opuszczonym pomieszczeniu. Wchodząc do zadymionych pomieszczeń poruszać się w pozycji pochylonej.

Podstawowe zadania osoby odpowiedzialnej za bezpieczeństwo

- Rozpoznać zagrożenie
- Przystąpić do ratowania ludzi
- Przystąpić do działań ratowniczo – gaśniczych

Niniejsza instrukcja jest zgodna z Art.4.2.3) Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. Z 2010 roku, Nr 109, poz. 719).

OSOBY WYZNACZONE DO KIEROWANIA AKCJĄ RATOWNICZO-GAŚNICZĄ.**OSOBY DO WYKONYWANIA CZYNNOŚCI W ZAKRESIE ZWALCZANIA POŻARÓW I EWAKUACJI.****OSOBY WYZNACZONE DO UDZIELANIA PIERWSZEJ POMOCY PRZEDMEDYCZNEJ.**

Ustawa Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 roku, poz. 1666)

§1. Pracodawca jest obowiązany:

- 1) zapewnić środki niezbędne do udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, zwalczania pożarów i ewakuacji pracowników,
- 2) wyznaczyć pracowników do:
 - a) udzielania pierwszej pomocy,
 - b) wykonywania działań w zakresie zwalczania pożarów i ewakuacji pracowników,
- 3) zapewnić łączność ze służbami zewnętrznymi wyspecjalizowanymi w szczególności w zakresie udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, ratownictwa medycznego oraz ochrony przeciwpożarowej.

§2. Działania, o których mowa w § 1, powinny być dostosowane do rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, liczby zatrudnionych pracowników i innych osób przebywających na terenie zakładu pracy oraz rodzaju i poziomu występujących zagrożeń.

§3. Liczba pracowników, o których mowa w § 1 pkt 2, ich szkolenie oraz wyposażenie powinny uwzględniać rodzaj i poziom występujących zagrożeń.

PODRĘCZNY SPRZĘT GAŚNICZY

		
GAŚNICA PIANOWA	GAŚNICA ŚNIEGOWA	GAŚNICA PROSZKOWA
		
HYDRANT	HYDRANT	PRZYŁĄCZE DLA STRAŻY POŻARNEJ
		
HYDRANT		

URZĄDZENIA OGRANICZAJĄCE PROPAGACJĘ POŻARU

DETEKTOR TLENKU WĘGLA SYSTEMU GAZEX

DETEKTOR TLENKU WĘGLA / GAZU LPG SYSTEMU PRO-SERVICE

GRODŹ POŻAROWA

WENTYLACJA POŻAROWA

PRZYCISK POŻAROWEGO ODŁĄCZNIKA PRĄDU

PRZYCISKI STERUJĄCE ODDYMIAŃMIEM KLATEK SCHODOWYCH

URZĄDZENIE POWIADAMIAJĄCE STRAŻ POŻARNĄ

Algorytm działania systemu sygnalizacji pożarowej w czasie pożaru.

Wykrycie zjawisk pożarowych przez czujki pożarowe powinno powodować :

- sygnalizację wewnętrznego alarmu I stopnia (zagrożenie – tak zwany alarm cichy, przeznaczony dla obsługi obiektu, bez transmisji do jednostki straży pożarnej),
- inspekcję i rozpoznanie zagrożenia pożarowego przez obsługę obiektu w czasie nie dłuższym niż 3 do 5 min. od potwierdzenia przyjęcia alarmu I stopnia,
- przyspieszenie alarmu II stopnia (pożar) realizowane jest przez wciśnięcie ręcznego ostrzegacza pożarowego w razie stwierdzenia przez obsługę faktycznego wystąpienia pożaru.

Alarm II stopnia następuje automatycznie w przypadku braku potwierdzenia przez obsługę przyjęcia alarmu I stopnia lub po upływie czasu przeznaczonego na rozpoczęcie oraz wciśnięcie przycisku pożarowego.

W czasie alarmu pożarowego II stopnia powinno nastąpić:

- automatyczne uruchomienie urządzeń instalacji rozgłaszania alarmowego w strefie zagrożonej,

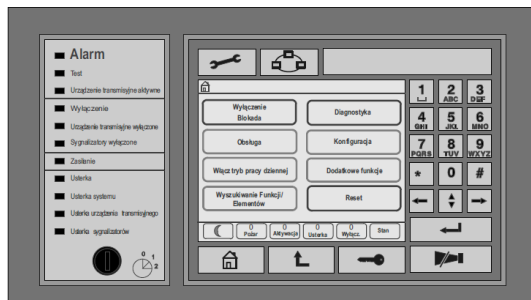
- zamknięcie drzwi przeciwpożarowych w oddzieleniach przeciwpożarowych zagrożonej strefy,
- wyłączenie wentylacji bytowej w zagrożonej strefie pożarowej,
- zamknięcie klap odcinających w przewodach wentylacyjnych łączących zagrożoną strefę z innymi strefami pożarowymi,
- sprowadzenie wind na poziom parteru (dotyczy tylko budynku, w którym został wykryty pożar),
- uruchomienie pożarowej wentylacji oddymiającej (tylko w strefie, gdzie został wykryty pożar),
- automatyczne odblokowanie drzwi objętych kontrolą dostępu na wyznaczonych drogach ewakuacyjnych,
- przesłanie informacji o pożarze do jednostki straży pożarnej.

SYSTEM BOSCH FPA5000
PANEL POWIADAMIANIA O ZDARZENIACH
PANEL POWIADAMIANIA O POŻARZE

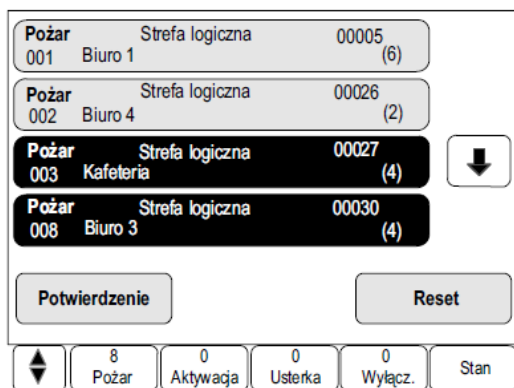

NADAJNIK

Do obsługi ekranu dotykowego nie należy używać ostro zakończonych przedmiotów, gdyż mogą one uszkodzić jego powierzchnię. Należy go dotykać palcem lub specjalnym rysikiem znajdującym się po lewej stronie kontrolera centrali.

Ekran dotykowy i klawiaturę membranową należy przecierać wyłącznie miękką ściereczką. Jeśli to konieczne, można zwilżyć ją ogólnodostępnym środkiem do czyszczenia ekranów. Nie stosować agresywnych środków czyszczących i uważać, by ciecz nie przedostała się do wnętrza urządzenia.

WYGLĄD WYŚWIELACZA WSKAZUJACEGO
ALARM

Na wyświetlaczu mogą być jednocześnie wyświetlone maksymalnie cztery komunikaty alarmowe.

Jeśli otrzymano więcej niż cztery komunikaty alarmowe, należy przewinąć listę, aby wyświetlić kolejne komunikaty.

Istnieją dwa sposoby potwierdzenia komunikatu:

- Dotknięcie pola Potwierdzenie. Potwierdzone są wyłącznie komunikaty alarmowe widoczne na wyświetlaczu.
- Zaznaczenie komunikatu, a następnie dotknięcie pola Potwierdzenie. Potwierdzany jest wyłącznie wybrany komunikat.

Przekazywanie alarmu jest opóźnione. Należy sprawdzić obszar dozorowany przez czujkę generującą alarm.

DO OMÓWIENIA PRZEZ PROWADZĄCEGO, WEDŁUG ROZMIESZCZENIA W BUDYNKACH KTÓRYCH DOTYCZY SZKOLENIA:

- **ROZMIESZCZENIE SPRZĘTU I URZĄDZEŃ ORAZ PRAKTYCZNA ZNAJOMOŚĆ SPOSOBU UŻYCIA I ZASTOSOWANIA.**
- **ROZMIESZCZENIE INSTRUKCJI BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO.**
- **GŁÓWNE WYŁĄCZNIKI I ZAWORY INSTALACJI TECHNICZNYCH.**
- **ODBLOKOWYWANIE BRAM I DRZWI PO AWARIACH I PO ZANIKACH ZASILANIA. ODBLOKOWYWANIE GRODZI POŻAROWYCH. ODBLOKOWYWANIE KŁAP ODDYMIANIA.**
- **SPOSOBY REZERWOWEGO WEJŚCIA DO BUDYNKU W PRZYPADKU ZANIKI ZASILANIA. OBSŁUGA AWARYJNA WJAZDU/WYJAZDU DO/Z OBIEKTU.**

PODSTAWOWE ZNAKI OCHRONY POŻAROWEJ.

GAŚNICA

HYDRANT WEWNĘTRZNY (SZAFKOWY)

HYDRANT ZEWNĘTRZNY NADZIEMNY / ZAWÓR WBUDOWANY W ŚCIANĘ

ZAWÓR HYDRANTOWY (W BUDYNKU) – W SZAFCE NIE MA WĘŻA

TABLICZKA NA BUDYNKU WSKAZUJĄCA LOKALIZACJĘ HYDRANTU NADZIEMNEGO / PODZIEMNEGO

PRZECIWPOŻAROWY WUŁĄCZNIK PRĄDU, DO ROZŁĄCZENIA ZASILANIA ELEKTRYCZNEGO W BUDYNKU

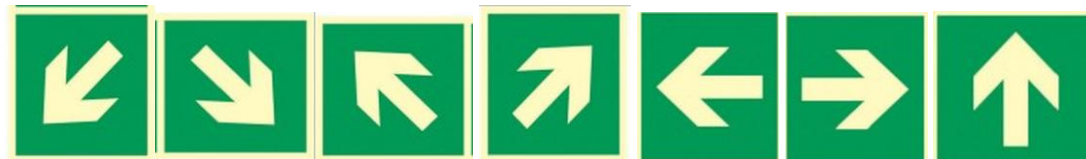
DRZWI PRZEJŚCIA EWAKUACYJNEGO W PRAWO

WYJŚCIE EWAKUACYJNE (LUDZIK WSKAZUJE KIERUNEK ZA DRZWIAMI) – ZASTĘPUJE STARY ZNAK

KONFIGURACJE OZNAKOWANIA PRZEJŚCIA EWAKUACYJNEGO

WIEDZA BHP**PRACE UCIAŹLIWE, NIEBEZPIECZNE LUB SZKODLIWE DLA ZDROWIA KOBIET W CIĄŻY I KOBIET KARMIĄCYCH DZIECKO PIERSIĄ**

Kobiety w ciąży i kobiety karmiące dziecko piersią podlegają szczególnej ochronie prawnej. Od 1 maja 2017 roku obowiązuje nowe Rozporządzenie w sprawie wykazu prac uciążliwych, niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet w ciąży i kobiet karmiących dziecko piersią (Dz.U. z 2017 roku, poz. 796), które określa prace uciążliwe, niebezpieczne lub szkodliwe dla zdrowia kobiet w ciąży i kobiet karmiących dziecko piersią.

WYŁĄCZENIE KOBIET NIE BĘDĄCYCH W CIĄŻY I KOBIET NIE KARMIĄCYCH DZIECKA PIERSIĄ

Poprzednie rozporządzenie dotyczyło zarówno ograniczeń w pracach dla kobiet, jak i kobiet w ciąży oraz kobiet karmiących dziecko piersią. Nowe rozporządzenie obejmuje swoim zakresem tylko prace uciążliwe, niebezpieczne lub szkodliwe dla kobiet w ciąży i kobiet karmiących dziecko piersią. Dotychczas, niemal wszystkie prace uciążliwe, niebezpieczne lub szkodliwe były podawane dla obu grup kobiet łącznie.

PRACE UCIAŹLIWE, NIEBEZPIECZNE LUB SZKODLIWE DLA ZDROWIA KOBIET W CIĄŻY I KOBIET KARMIĄCYCH DZIECKO PIERSIĄ**Praca kobiet w ciąży przy monitorach**

Poprzednie rozporządzenie ograniczało pracę kobiet w ciąży przy monitorach ekranowych do 4 godzin. Po tym czasie, kobieta powinna otrzymać inne zadania, niewymagające pracy przy monitorze. Obecnie kobieta w ciąży może pracować przy monitorze przez 50 minut, a następnie musi mieć co najmniej 10 minut przerwy. Nie można zmieniać pracy w taki sposób, że np. kobieta pracuje przy monitorze 150 minut, a później ma 30 minut przerwy. Dopuszczalna jest tylko praca przez 50 minut na komputerze i następnie przynajmniej 10 minut przerwy.

Przenoszenie ładunków

Przepis rozgraniczył masę ładunku, jaką może przenosić kobieta w ciąży i kobieta karmiąca dziecko piersią. Kobieta w ciąży może przenosić przedmioty o masie nie większej niż 3 kg. Wcześniejszy przepis wyznaczał te 3 kg podając, że kobieta w ciąży może dźwigać nie więcej niż 1/4 wartości dopuszczalnych dla kobiet nie będących w ciąży. Kobieta karmiąca dziecko piersią może przenosić do 6 kg przy pracy stałej i do 10 kg przy pracy dorywczej. Praca stała, to praca wykonywana regularnie przez 8 godzin. Praca dorywcza, to praca wykonywana nie więcej niż 4 razy na każdą godzinę pracy, jeżeli łączny czas wykonywania pracy nie przekracza 4 godzin na dobę.

Prace w pozycji stojącej

Dopracowano przepis mówiący o pracy na stojąco łącznie ponad 3 godziny dziennie. W rozporządzeniu doprecyzowano, że chodzi o sumę wszystkich prac wykonywanych na stojąco w ciągu zmiany roboczej. Dodano też, że jednorazowo można pracować na stojąco przez 15 minut, po czym kobieta w ciąży musi mieć 15 minut przerwy.

Prace na wysokości

Kobiety w ciąży nie mogą pracować na wysokości – poza stałymi galeriami, pomostami, podestami i innymi stałymi podwyższeniami, posiadającymi pełne zabezpieczenie przed upadkiem z wysokości (bez potrzeby stosowania środków ochrony indywidualnej przed upadkiem) oraz wchodzić i schodzić po drabinach i kłamrach. Praca na wysokości zaczyna się od 1 metra.

Zgodnie z Kodeksem pracy wykaz prac uciążliwych, niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet w ciąży i kobiet karmiących dziecko piersią powinien być zapisany w regulaminie pracy. Zgodnie z Kodeksem pracy, jeśli pracodawca nie ma możliwości zapewnić pracownicy pracy, która będzie dla niej bezpieczna, to musi zwolnić pracownicę z obowiązku świadczenia pracy na ten czas. Z zachowaniem prawa do wynagrodzenia, rzecz jasna.

WIEDZA BHP
PRZEMIESZCZANIE PRZEDMIOTÓW PRZEZ PRACOWNIKA

PODNOSENIE I PRZENOSZENIE PRZY PRACY STAŁEJ:

Praca stała jest wykonywana regularnie w ciągu zmiany roboczej (pakowacz, magazynier). Normy dźwigania i przenoszenia:

- 12 kg dla kobiet
- 30 kg dla mężczyzn.

Przedmioty wymagające podniesienia na wysokość powyżej obręczy barkowej, dopuszczalna masa nie może przekroczyć:

- 8 kg dla kobiet,
- 21 kg dla mężczyzn,
- 3 kg dla kobiet w ciąży,
- 6 kg dla kobiet karmiących dziecko piersią.

PODNOSENIE I PRZENOSZENIE PRZY PRACY DORYWCZEJ

Praca dorywcza jest wykonywana nie więcej niż 4 razy na każdą godzinę pracy, jeżeli łączny czas wykonywania pracy nie przekracza 4 godzin na dobę. Normy wynoszą:

- 20 kg dla kobiet
- 50 kg dla mężczyzn

Przedmioty wymagające podniesienia na wysokość powyżej obręczy barkowej, dopuszczalna masa nie może przekroczyć:

- 14 kg dla kobiet,
- 35 kg dla mężczyzn,
- 10 kg dla kobiet karmiących dziecko piersią,
- nie ma określonej odrębnej normy dla kobiet w ciąży, 3 kg to maksymalna i bezwzględna dopuszczalna masa ładunków, które kobiety w tym stanie mogą przenosić.

PRZENOSZENIE NA ODLEGŁOŚĆ PRZEKRACZAJĄCĄ 25 METRÓW, normy dźwigania określono odpowiednio:

- 12 kg dla kobiet
- 30 kg dla mężczyzn

PRZENOSZENIE POD GÓRĘ

po powierzchni nierównej, po pochylniach lub schodach, których kąt nachylenia jest mniejszy niż 30°, wysokość przekracza 4 metry, maksymalna masa przedmiotów wynosi:

- 12 kg dla kobiet
- 30 kg dla mężczyzn

po powierzchni nierównej, po pochylniach lub schodach, których kąt nachylenia jest większy niż 30°, wysokość przekracza 4 metry, maksymalna masa przedmiotów wynosi:

przy pracy stałej:

- 8 kg dla kobiet
- 20 kg dla mężczyzn

przy pracy dorywczej:

- 12 kg dla kobiet
- 30 kg dla mężczyzn

WIEDZA BHP

PRZEMIESZCZANIE PRZEDMIOTÓW PRZEZ ZESPÓŁ PRACOWNIKÓW

ZESPOŁOWE PRZENOSZENIE PRZEDMIOTÓW PRZEZ KOBIETY

Przedmioty, których długość przekracza 4 m, a masa przekracza 20 kg mogą być przenoszone zespołowo pod warunkiem, że na jedną pracownicę przypada masa nie większa niż:

- 10 kg przy pracy stałej.
- 17 kg przy pracy dorywczej.

ZESPOŁOWE PRZENOSZENIE PRZEDMIOTÓW PRZEZ MĘŻCZYZN

Przedmioty, których długość przekracza 4 m, a masa przekracza 30 kg mogą być przenoszone zespołowo pod warunkiem, że na jednego pracownika przypada masa nie większa niż:

- 25 kg przy pracy stałej.
- 42 kg przy pracy dorywczej.

Niedopuszczalne jest zespołowe ręczne przemieszczanie przedmiotów na odległość przekraczającą 25 m lub o masie przekraczającej 500 kg dla mężczyzn.

WARUNKI ZESPOŁOWEGO PRZENOSZENIA PRZEDMIOTÓW

- Podczas takich prac, pracodawca musi zapewnić, aby pracownicy byli dobrani pod względem wzrostu i wieku.
- Pracodawca ma obowiązek wyznaczyć osobę doświadczoną w zakresie stosowania odpowiednich sposobów przenoszenia i organizacji pracy, aby pełniła nadzór nad zespołowym ręcznym przenoszeniem przedmiotów.
- Odstępy pomiędzy pracownikami muszą wynosić minimum 0,75 m.
- Pracownikom należy zapewnić również sprzęt pomocniczy.

ZESPOŁOWE PRZENOSZENIE NA RAMIONACH

Podczas tego rodzaju przemieszczania przedmiotów, należy zapewnić, aby pracownicy:

- podnosili przedmiot równocześnie i na komendę.
- znajdowali się po jednej stronie przenoszonego przedmiotu.
- stosowali środki ochrony indywidualnej na ramiona.

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY – DRABINY - WYMAGANIA BEZPIECZEŃSTWA

Dz.U. z 2003 roku, Nr 47, poz. 401 - Rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych

Dz.U. z 2003 roku, Nr 169, poz. 1650 - Rozporządzenie w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy

Dz.U. z 2002 roku, Nr 191, poz. 1596 - Rozporządzenie w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy

1. Drabina powinna spełniać wymagania Polskiej Normy PN-EN 131-2:1997 Drabiny - Wymagania i badania oraz oznakowanie.
2. Drabiny przenośne powinny być stosowane zgodnie z ich przeznaczeniem, w sposób niestwarzający zagrożeń dla ich użytkowników i osób przebywających w pobliżu.
3. Drabiny powinny być stabilne i zabezpieczone przed nagłą zmianą położenia, a także powinny posiadać odpowiednią wytrzymałość na przewidywane obciążenie.
4. Drabiny należy zabezpieczyć przed poślizgiem i rozsunięciem się oraz zapewnić ich stabilność.
5. Drabiny muszą być tak ustawione, aby zapewnić ich stateczność w trakcie użytkowania: przenośne muszą opierać się na stabilnym, trwałym, posiadającym odpowiednie wymiary, nieruchomym podłożu w taki sposób, aby szczeble pozostawały w pozycji poziomej oraz były zabezpieczone przed przemieszczaniem, zanim będą użytkowane; zawieszane muszą być zaczepione w bezpieczny sposób, tak aby zapobiec, z wyjątkiem drabin linowych, ich przemieszczaniu lub bujaniu.
6. Drabiny używane jako środki dostępu muszą być dostatecznie długie, tak aby wystarczająco wystawały ponad platformę dostępu, chyba że zostały zastosowane inne środki zapewniające pewne uchwycenie poręczy.
7. wieloczęściowe łączone lub wysuwane muszą być używane w taki sposób, aby zapobiec przemieszczaniu się ich różnych części względem siebie;
8. Dopuszcza się wykonywanie robót malarskich przy użyciu drabin rozstawnych tylko do wysokości nieprzekraczającej 4 metry od poziomu podłogi.
9. Drabina bez pałaków, której długość przekracza 4 metry, przed podniesieniem lub zamontowaniem powinna być wyposażona w prowadnicę pionową, umożliwiającą założenie urządzenia samohamującego, połączonego z linką bezpieczeństwa szelek bezpieczeństwa.
10. Prowadnica pionowa z urządzeniem samohamującym może być zamocowana na wznoszonej konstrukcji drabiny, na klamrach lub szczeblach, w odległości od osi drabiny nie większej niż 0,4 metra.
11. Wykonywanie robót murarskich i tynkarskich z drabin przystawnych jest zabronione.
12. Roboty ciesielskie z drabin można wykonywać wyłącznie do wysokości 3 metrów.
13. W czasie zakładania stężeń montażowych, wykonywania robót spawalniczych, odczepiania elementów prefabrykowanych z zawiesi i betonowania styków należy stosować wyłącznie pomosty montażowe lub drabiny rozstawne.
14. Wchodzenie i schodzenie ze stosu utworzonego ze składowanych materiałów lub wyrobów jest dopuszczalne wyłącznie przy użyciu drabiny lub schodni.
15. Zamocowane na stałe drabiny lub klamry mogą być stosowane jako dojścia dodatkowe oprócz schodów, a zamiast schodów - tylko w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych względami użytkowymi lub gdy nie ma technicznych możliwości ich zastosowania.
16. Przy pracach na: drabinach, klamrach, rusztowaniach i innych podwyższeniach nieprzeznaczonych na pobyt ludzi, na wysokości do 2 metry nad poziomem podłogi lub ziemi niewymagających od pracownika wychylania się poza obrys urządzenia, na którym stoi, albo przyjmowania innej wymuszonej pozycji ciała grożącej upadkiem z wysokości, należy zapewnić, aby drabiny, klamry, rusztowania, pomosty i inne urządzenia były stabilne i zabezpieczone przed nieprzewidywaną zmianą położenia oraz posiadały odpowiednią wytrzymałość na przewidywane obciążenie;
17. Przy stosowaniu drabin należy zachować szczególną ostrożność.
18. Niedopuszczalne jest:
 - Używanie drabiny niezgodnie z jej przeznaczeniem.
 - Stosowanie drabiny niesprawnej, uszkodzonej.
 - Używanie drabiny rozstawnej jako przystawnej.
 - Ustawianie drabiny na niestabilnym podłożu.
 - Opieranie drabiny przystawnej bez zapewnienia odpowiedniej stabilności tzn. opierając ją o śliskie płaszczyzny, o stosy materiałów zbyt lekkie lub wywrotne.
 - Wchodzenie i schodzenie z drabiny będąc odwróconym do jej szczebli plecami.
 - Stawianie drabiny przed niezamkniętymi od jej strony na klucz drzwiami.
 - Ustawianie drabin tak, że stwarza to bezpośrednie zagrożenie dla pracownika użytkującego drabinę np. w bezpośrednim sąsiedztwie uruchomionych maszyn itp.
 - Przenoszenie przez jedną osobę drabiny o dłuższej niż 1 metr.

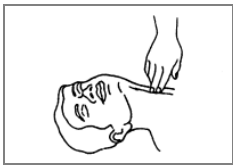
INSTRUKCJA BHP

INSTRUKCJA PIERWSZEJ POMOCY W NAGŁYCH WYPADKACH ZAGRAŻAJĄCYCH ŻYCIU

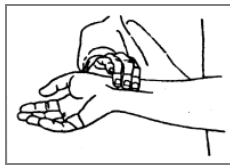
POSTĘPOWANIE NA MIEJSCU WYPADKU

- Zachowaj spokój.
- Zorientuj się, ile jest ofiar i jakie odniosły obrażenia (szybka kwalifikacja).
- Na ile to możliwe, nie opuszczając miejsca wypadku, wezwij pomoc. Numery ratunkowe to **999 lub 112**.
- W wypadkach wymagających także ratownictwa technicznego, chemicznego (np. za kleszczenie w pojeździe, urządzeniu mechanicznym, skażenie substancją trującą) wzywamy również Straż Pożarną (**998**).
- Wzywając pogotowie ratunkowe, określ **miejsce zdarzenia, liczbę ofiar, rodzaj obrażeń i stan ogólny**.
- Nigdy nie rozłączaj się bez polecenia dyspozytora Pogotowia Ratunkowego / Straży Pożarnej.
- Niezwłocznie zajmij się najcięższymi stanami zagrażającymi życiu (zatrzymanie oddychania i krążenia, krwotoki, wstrząs).
- Nie zostawiaj poszkodowanych bez opieki.
- Nie przerywaj działań ratunkowych do momentu przybycia fachowego personelu medycznego i przejęcia przez nich akcji.
- Przemieszczanie z miejsca wypadku, transport prowizoryczny podejmuj wyłącznie w razie uzasadnionej konieczności ewakuacji.

JAK POSTĘPOWAĆ Z POSZKODOWANYM

Badanie tętnicy szyjnej

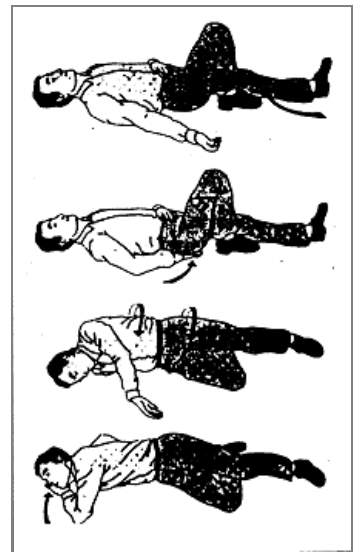

Badanie tętna na tętnicy promieniowej - badając należy używać opuszek trzech kolejnych palców

Sprawdzanie słuchem, czy ratowany oddycha. Równocześnie obserwowanie, czy widoczne są ruchy oddechowe klatki piersiowej

- Sprawdź, czy poszkodowany jest przytomny, czy oddycha. Jeżeli jest nieprzytomny, natychmiast wezwij pomoc Pogotowia Ratunkowego. Osoba nieprzytomna nie porusza się, nie reaguje na głos, ani na dotyk. Nigdy nie potrząsaj osobą nieprzytomną, nie uderzaj po twarzy.
- Sprawdź, czy oddycha: przystawiając ucho do ust i nosa poszkodowanego i nasłuchując wydechu poszkodowanego lub obserwując ruchy oddechowe klatki piersiowej i brzucha.
- Jeżeli poszkodowany ma zachowane własne krążenie krwi i oddychanie, a jest nieprzytomny, staraj się go ułożyć na boku w pozycji bezpiecznej (o ile nie ma innych obrażeń ciała wymagających opatrzenia). **Pozycja bezpieczna na boku (pozycja boczna ustalona) polega na ugięciu obu nóg w kolanach i biodrach, odchyleniu głowy do tyłu i podłożeniu pod twarz dłoni obu rąk.** Ułożenie takie zapobiega zachłyśnięciu i niedrożności dróg oddechowych nieprzytomnego.
- Jeżeli poszkodowany nie oddycha, spróbuj udrożnić drogi oddechowe. Odchyl głowę do tyłu, unieś żuchwę, usuń ewentualne ciała obce z jamy ustnej (obluzowane protezy zębowe, ziemia, guma do żucia itp.). Jeżeli drogi oddechowe są wolne, należy sprawdzić najpierw, czy powrócił oddech. Jeżeli oddech nie powrócił, trzeba rozpocząć pośredni masaż serca oraz oddychanie zastępcze („sztuczne”). Jeżeli nie podejmie się działań ratowniczych, to po **4 minutach** bezpowrotnie umiera mózg poszkodowanego

POZYCJA BOCZNA USTALONA

POŚREDNI MASAŻ SERCA

- Ułóż osobę ratowaną na twardym, równym podłożu na plecach.
- Ratownik układa swoje dłonie na dolnej połowie mostka i nie odrywając ich, rytmicznie uciska klatkę piersiową tak, aby uchylała się o 3–5 centymetrów.
- Po każdym 30 uciśnięciach wykonaj 2 oddechy zastępcze. Częstość uciskania klatki piersiowej powinna wynosić 100 na minutę.
- Utrzymując drożność, wdmuchuj swoje powietrze wydechowe do ust lub nosa poszkodowanego: dwa (2) wdechy, tak aby uniosła się klatka piersiowa poszkodowanego.
- Pośredni masaż serca należy kontynuować do przybycia zespołu pogotowia ratunkowego lub powrotu czynności serca (np. poszkodowany poruszy się, zacznie oddychać).

30 : 2

UCISKI KLATKI PIERSIOWEJ

ODDECHY RATOWNICZE

WYKAZ RYZYK PODCZAS WYKONYWANIA PRACY

Zagrożenie lub czynnik niebezpieczny, szkodliwy, uciążliwy	Źródło zagrożenia	Możliwe skutki	Środki ochrony przed zagrożeniami
Potknięcie, poślizgnięcie i upadek na tym samym poziomie.	Nierówne i śliskie powierzchnie na terenie placu budowy (szczególnie bałagan na drogach komunikacyjnych).	Złamania, zwichnięcia kończyn, potłuczenia.	Odpowiednie obuwie, utrzymanie porządku.
Upadek z wysokości.	Śliskie, nierówne (w ziemie nie odsnieżone, zabłocone) pomosty robocze. Wychylanie się poza obręb zbiorowych zabezpieczeń przed upadkiem z wysokości.	Złamania, zwichnięcia, potłuczenia, urazy układu szkieletowo-kostnego, w skrajnych przypadkach nawet śmierć.	Środki ochrony przed upadkiem, uwaga, dobry stan techniczny drabin, rusztowań, pomostów.
Wystające elementy, ostre krawędzie, chropowate powierzchnie.	Elementy maszyn wykorzystywanych na budowie, gwoździe z deskowań (szalunków), elementy rusztowań.	Skaleczenia, otarcia, zakłucia – najczęściej dłoni.	Środki ochrony indywidualnej (rękawice).
Uderzenie przez ruchome przedmioty, przygniecenie.	Manewrujące na terenie budowy maszyny budowlane i środki transportu.	Zmiażdżenia,łamania, a w skrajnych przypadkach nawet śmierć.	Utrzymywanie porządku, wytyczenie i oznakowanie strefy niebezpiecznej, przestrzeganie przepisów, szkolenia, wzmożona uwaga, kamizelka odbłaskowa.
Wypadki drogowe (kolizje) na trasie dojazdu oraz na terenie placu budowy.	Poruszające się maszyny budowlane i samochody. Inni użytkownicy ruchu drogowego. Pośpiech.	Złamania kończyn, potłuczenia, urazy całego ciała.	Strefy komunikacyjne.
Prąd elektryczny.	Urządzenia elektryczne eksploatowane na placu budowy przez podległych pracowników, w tym także urządzenia wykorzystywane w biurze.	Poparzenia, uszkodzenia ciała (układ krążenia, układ nerwowy), w skrajnych przypadkach śmierć.	Rozpoznanie przebiegu instalacji, sprawna instalacja elektryczna, przeglądy i pomiary elektryczne
Niewłaściwe oświetlenie.	Nieodpowiednie natężenie oświetlenia na stanowisku pracy. Nieodpowiednie oświetlenie stanowisk pracy kontrolowanych pracowników). Łuk elektryczny powstający podczas spawania elementów metalowych.	Zmęczenie wzroku (łącznie z pogorszeniem się wzroku). Znużenie organizmu. Wypadki wskutek olśnień. Zmniejszenie sprawności wzroku.	Miejscowe doświetlenie lampami roboczymi, używanie gogli i masek ochronnych podczas spawania łukowego.
Hałas.	Urządzenia do obróbki betonu powodujące hałas o natężeniu powyżej 80 dB, pracujące maszyny.	Zmęczenie, nerwice.	Środki ochrony osobistej (nauszniki tłumiące hałas).
Duże obciążenie psychiczne związane ze sposobem i warunkami odbierania informacji, warunkami podejmowania decyzji, czasem pośpiechem, sposobem i warunkami wykonywania czynności.	Odpowiedzialność za podległych pracowników (także za ich bezpieczeństwo), terminy oddania poszczególnych etapów prac, jakość wykonania poszczególnych robót. Działanie pod presją czasu.	Bezsenna, nerwice. Zmniejszenie wydolności umysłowej i psychicznej. Zmniejszenie odporności na choroby.	Szkolenia z zakresu odreagowywania stresu oraz komunikacji międzyludzkiej.
Zmienny mikroklimat.	Praca na otwartym powietrzu, w zmiennych warunkach atmosferycznych. Praca w biurze i konieczność wychodzenia na teren budowy celem przeprowadzenia okresowych kontroli, czynienia ustaleń, itp.	Przeziębienia i choroby układu oddechowego.	Odpowiednia odzież, zimne lub gorące napoje, możliwość odpoczynku w pomieszczeniu o odpowiedniej temperaturze
Zapylenie	Sypkie materiały budowlane, pył powstający przy szlifowaniu, przecinaniu elementów betonowych, stalowych.	Podrażnienie dróg oddechowych, zaproszenie oczu.	Środki ochrony indywidualnej (okulary, maski)

MINIMALIZOWANIE RYZYKA ZAGROŻENIA:

- Dbaj o higienę rąk. Stosuj odpowiednie środki ochrony indywidualnej (rękawice, okulary).
- Czytaj etykiety, ulotki, oznakowania środków, których używasz. Przed użyciem preparatu zapoznaj się z instrukcją stosowania.
- Pamiętaj, że preparaty zawierające substancje chemiczne sklasyfikowane jako niebezpieczne należy przechowywać zawsze w oryginalnych opakowaniach, a jeśli nie jest to możliwe, powinny być odpowiednio oznakowane. Zapoznaj się z oznakowaniem substancji chemicznych, z którymi masz kontakt w pracy.

DOBÓR ŚRODKÓW OCHRONY INDYWIDUALNEJ

Zasady stosowania środków ochrony indywidualnej w środowisku pracy zostały zawarte w dyrektywie PPE (Personal Protective Equipment) 89/656/EWG (Dyrektywa 89/656/EWG, 2002), przeniesionej do prawa polskiego na mocy rozporządzenia ministra pracy i polityki społecznej z dnia 11 czerwca 2002 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych przepisów BHP (Dz.U. z 2002 roku, nr 91, poz. 811), która określa obowiązki pracodawcy dotyczące zapewnienia bezpiecznego stosowania środków ochrony indywidualnej.

Nowe rozporządzenie (UE) 2016/425 w sprawie środków ochrony indywidualnej zostało przyjęte w kwietniu 2016 roku. Od 21 kwietnia 2018 roku Dyrektywę PPE 89/686/EWG zastępuje rozporządzenie unijne PPER (Personal Protective Equipment Regulation) 2016/425/UE. Maksymalny okres ważności certyfikatów wydanych na podstawie dyrektywy 89/686/EWG to 21 kwietnia 2023 roku.

ŚRODKI OCHRONY INDYWIDUALNEJ - wszelkie środki wykorzystywane przez pracownika w celu jego ochrony przed jednym lub większą liczbą zagrożeń związanych z występowaniem niebezpiecznych lub szkodliwych czynników w środowisku pracy, w tym również wszelkie akcesoria i dodatki przeznaczone do tego celu.

Do środków ochrony indywidualnej wg 2016/425/UE zalicza się:

- wszystkie wyroby zaprojektowane i wyprodukowane do noszenia lub trzymania przez osobę w celu ochrony przed jednym lub większą liczbą zagrożeń dla zdrowia lub bezpieczeństwa tej osoby.
- wymienne elementy składowe środków mające zasadnicze znaczenie dla ich funkcji ochronnej.
- systemy przyłączy do środków, które nie są noszone ani trzymane przez osobę, są zaprojektowane do łączenia tych środków z urządzeniem zewnętrznym lub ze stabilnym punktem kotwiczącym, nie są przeznaczone do trwałego przymocowania i nie wymagają przeprowadzenia prac montażowych przed użyciem.

Firmowe wyposażenie pracowników - wyposażenie pracowników firmy mających bezpośredni kontakt z klientami lub potencjalnymi klientami w jednolitą, elegancką, oznakowaną odzież roboczą. Przyczynia się w przypadku firm do reklamy marki firmy oraz czyni tę markę rozpoznawalną dla klienta. Wyposażenie firmowe wykorzystywane jest jedynie do celów związanych z wykonywaniem obowiązków powierzonych w ramach stosunku pracy. Odzież w takim charakterze nie stanowi środka ochrony indywidualnej jeśli pracownicy nie pracują w środowisku narażonym na niebezpieczne lub szkodliwe czynniki w środowisku pracy.

Przy wyborze rękawic ochronnych należy przeprowadzić analizę zagrożeń i uwzględnić następujące czynniki:

- stopień narażenia rąk pracowników na działanie czynnika szkodliwego (ciężkość urazów).
- rodzaj wykonywanej pracy (np.: prace proste, prace wymagające lub nie wymagające precyzji i dobrego chwytu) - oprócz własności ochronnych należy wziąć pod uwagę komfort użytkowania, czucie palców i chwytność.
- rodzaj zagrożeń występujących na stanowisku pracy.
- zagrożenia mechaniczne - przecięcie, przekłucie lub otarcie naskórka.
- intensywność danego czynnika szkodliwego.
- zagrożenia mechaniczne - rodzaj obsługiwanego narzędzia, przemieszczanego przedmiotu – ręczny nóż, nóż elektryczny lub pilarka łańcuchowa, przedmiot o ostrej krawędzi).

Podział środków ochrony indywidualnej

- Sprzęt ochrony głowy – hełmy.
- Środki ochrony twarzy i oczu - okulary ochronne.
- Sprzęt ochrony słuchu - nauszniki, stopery.
- Sprzęt ochrony układu oddechowego - maski, półmaski.
- Środki ochrony kończyn górnych - rękawice, nałokietniki.
- Środki ochrony kończyn dolnych - ochraniacze stóp, obuwie ochronne, nakolanniki.
- Odzież ochronna.
- Sprzęt chroniący przed upadkiem z wysokości.

Środki ochrony indywidualnej przed upadkiem z wysokości

- Uprząże - szelki bezpieczeństwa.
- Podsystem łącząco-amortyzujący - zatrzaśniki, linki bezpieczeństwa, amortyzatory, liny z urządzeniami samozaciskowymi i urządzeniami samohamowne.
- Punkty zakotwienia.

WYPADKI PRZY PRACY

Art. 3 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1773, z późn. zm.)

Za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Określone zdarzenie może być zakwalifikowane jako wypadek przy pracy jedynie wówczas, gdy spełnia równocześnie wszystkie cztery warunki podane definicji.

WYPADEK ŚMIERTELNY

Zgodnie z art. 3 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1773, z późn. zm.) - za śmiertelny wypadek przy pracy uważa się wypadek, w wyniku którego nastąpiła śmierć poszkodowanego w okresie nieprzekraczającym 6 miesięcy od wypadku.

CIEŻKI WYPADEK

Zgodnie z art. 3 ust. 5 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1773, z późn. zm.) - za ciężki wypadek przy pracy uważa się wypadek, w wyniku którego nastąpiło ciężkie uszkodzenie ciała, takie jak: utrata wzroku, słuchu, mowy, zdolności rozrodczej lub inne uszkodzenie ciała albo rozstrój zdrowia, naruszające podstawowe funkcje organizmu, a także choroba nieuleczalna lub zagrażająca życiu, trwała choroba psychiczna, całkowita lub częściowa niezdolność do pracy w zawodzie albo trwałe, istotne zeszpecenie lub zniekształcenie ciała.

ZBIOROWY WYPADEK

Zgodnie z art. 3 ust. 6 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1773, z późn. zm.) - za zbiorowy wypadek przy pracy uważa się wypadek, któremu w wyniku tego samego zdarzenia uległy co najmniej dwie osoby.

NAGŁE ZDARZENIE

Pojęcie „nagłość” – pierwszy warunek uznania określonego zdarzenia za wypadek przy pracy - zostało ukształtowane przez orzecznictwo sądowe. Przełomowe znaczenie dla rozstrzygnięcia tej kwestii miał wyrok Trybunału Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 września 1958 roku (nr IR III 140/58). Przyjęto wówczas, że cechą „nagłości” ma zdarzenie, którego czas trwania nie przekracza jednej dniówki roboczej. Zdarzeniem nagłym jest więc zarówno trwający kilka sekund kontakt dłoni stolarza z piłą tarczową, jak i kilkugodzinne oddziaływanie na palacza kotłowni centralnego ogrzewania tlenku węgla (czadu). „Nagłość” określa czas oddziaływania czynnika niebezpiecznego na organizm człowieka. Skutki tego oddziaływania mogą ujawnić się natychmiast lub dopiero po pewnym czasie - po kilku dniach, a nawet tygodniach. Przyjęty pogląd utrwalił się w orzecznictwie sądowym.

PRZYZCZYNA ZEWNĘTRZNA

Przyczyna zewnętrzna – drugi warunek uznania określonego zdarzenia za wypadek przy pracy - występuje wówczas, gdy do urazu dochodzi w wyniku oddziaływania na człowieka czynnika występującego poza nim.

Nie ma cech wypadku przy pracy uraz, który jest następstwem zakłóceń wywołanych przez czynnik tkwiący wyłącznie w organizmie poszkodowanego, tj. przyczynę wewnętrzną. Np. uraz wskutek upadku spowodowanego atakiem epilepsji, śmierć w wyniku zawału mięśnia sercowego w okolicznościach nie odbiegających rażąco od warunków powszechnie przyjmowanych za normalne.

Przyczyna zewnętrzna nie musi być związana wyłącznie z działaniem sił przyrody, narzędzi, maszyn i urządzeń, energii, czynników chemicznych itp. Może nią być każdy czynnik zewnętrzny, mogący wywołać uraz, w tym także czynności wykonywane przez samego poszkodowanego, np. wysiłek fizyczny związany z przemieszczaniem ciężarów – nawet wówczas, gdy masa przenoszonych ładunków nie przekracza dopuszczalnych norm dźwigania. Taki sens ma m.in. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 1963 r. nr III PO 15/62 (OSNCP 1963 r., zeszyt nr 10), zgodnie z którą: cechy przyczyny

zewnętrznej może mieć nadmierny wysiłek fizyczny lub psychiczny związany z pracą, jeśli może on być za taki uznany dla określonej osoby - ze względu na stan wydolności jej organizmu.

Przyczyna zewnętrzna, w przeciwieństwie do przyczyny wewnętrznej, nie musi występować jako wyłączna. Przy zbiegu obu rodzajów przyczyn - uaktywnienie się schorzenia samoistnego (mogącego samodzielnie występować jedynie jako przyczyna wewnętrzna) pod wpływem czynnika zewnętrznego (przyczyny zewnętrznej) – spełniony jest warunek do uznania określonego zdarzenia za wypadek. Przykładem może być perforacja wrzodu żołądka pod wpływem wysiłku fizycznego. Przy takim zbiegu przyczyn nie ma zastosowania zasada szacowania stopnia wpływu każdej z przyczyn na powstanie urazu i jego skutki. Pogląd ten potwierdza również stan późniejszego orzecznictwa sądowego.

URAZ

Zgodnie z art. 2 pkt 13 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1773, z późn. zm.), „uraz” jest uszkodzeniem tkanek ciała lub narządów człowieka wskutek działania czynnika zewnętrznego (czynnika niebezpiecznego).

Powstanie urazu jest czwartym warunkiem uznania określonego zdarzenia za wypadek przy pracy.

Nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z pracą, a nie spowodowało „urazu”, nie jest wypadkiem przy pracy. Jest ono – coraz częściej - określane pojęciem: wydarzenie wypadkowe bezurazowe (WWB).

ZWIĄZEK Z PRACĄ

Związek urazu z pracą – trzeci warunek uznania określonego zdarzenia za wypadek przy pracy – może zachodzić zarówno wówczas, gdy do urazu dojdzie podczas wykonywania pracy, jak i podczas pozostawania tylko w dyspozycji pracodawcy (lub innego podmiotu), na rzecz którego miała być świadczona praca (oczekiwanie na polecenia: na terenie zakładu lub w innym, wyznaczonym przez pracodawcę lub ten podmiot miejscu).

Zerwanie związku z pracą występuje w szczególności w sytuacji, gdy bez uzasadnienia poszkodowany nie świadczy pracy. Związek zdarzenia z pracą, poza przypadkami wynikającymi wprost z definicji wypadku przy pracy, zostaje jednak zachowany w warunkach, gdy poszkodowany nie świadczy pracy, a wykonuje inne czynności, w tym służące zaspokojeniu jego własnych potrzeb. Jako przykłady (wg poglądów utrwalonych w orzecznictwie sądowym) można wskazać: upadek powodujący uraz w drodze do sklepu w celu zakupu artykułów żywnościowych do spożycia podczas przerwy śniadaniowej; skaleczenie dłoni przy zmywaniu talerza po posiłku w czasie tej przerwy itp. Problem związku zdarzenia wypadkowego z pracą od lat wzbudza wiele wątpliwości, a wyrazem tego jest orzecznictwo sądowe.

WYPADEK TRAKTOWANY NA RÓWNI Z WYPADKIEM PRZY PRACY

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2017 roku, poz. 1773 ze zm.) na równi z wypadkiem przy pracy, w zakresie uprawnienia do świadczeń określonych w ustawie, traktuje się wypadek, któremu pracownik uległ:

- w czasie podróży służbowej w okolicznościach innych niż określone w definicji wypadku przy pracy (art. 3 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 cytowanej ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, chyba że wypadek został spowodowany postępowaniem pracownika, które nie pozostaje w związku z wykonywaniem powierzonych mu zadań;
- podczas szkolenia w zakresie powszechnej samoobrony;
- przy wykonywaniu zadań zleconych przez działające u pracodawcy organizacje związkowe.

Przy kwalifikacji tej grupy wypadków nie stosuje się wykładni rozszerzającej, pozwalającej na zaliczenie do wypadków traktowanych na równi z wypadkiem przy pracy, na podstawie podobieństwa, innych zdarzeń niż podane w punktach: 1, 2 i 3.

WYPADEK W DRODZE DO PRACY I Z PRACY

Definicję tego zdarzenia podano w art. 57b ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383, ze zm.).

Za wypadek w drodze do pracy lub z pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w drodze do lub z miejsca wykonywania zatrudnienia lub innej działalności stanowiącej tytuł ubezpieczenia rentowego, jeżeli droga ta była najkrótsza i nie została przerwana.

Jednakże uważa się, że wypadek nastąpił w drodze do pracy lub z pracy, mimo iż droga ta została przerwana, jeżeli przerwa była życiowo uzasadniona i jej czas nie przekraczał granic potrzeby, a także wówczas, gdy droga, nie będąc drogą najkrótszą, była dla ubezpieczonego, ze względów komunikacyjnych, najdogodniejsza.

Za drogę do pracy lub z pracy uważa się, oprócz drogi z domu do pracy lub z pracy do domu, drogę do miejsca lub z miejsca:

- innego zatrudnienia lub innej działalności stanowiącej tytuł ubezpieczenia rentowego;
- zwykłego wykonywania funkcji lub zadań zawodowych albo społecznych;
- zwykłego spożywania posiłków;
- odbywania nauki lub studiów.

Użyte w definicji pojęcie „droga” nie dotyczy wyłącznie dróg publicznych i traktów znajdujących się na zewnątrz pomieszczeń. „Drogą” jest także ścieżka prowadząca przez teren prywatny, w tym posesję należącą do osoby poszkodowanej. W przypadku budynku wielorodzinnego, „drogą” jest ogólnie dostępna klatka schodowa na zewnątrz mieszkania. Nie ma również znaczenia fakt, ile razy poszkodowany przemieszczał się tą drogą w dniu wypadku.

W orzecznictwie sądowym występują różne poglądy na temat pojęcia „drogi do pracy i z pracy”. Można spotkać się ze stanowiskiem, wg którego tą drogą jest tylko odcinek zaczynający się lub kończący w miejscu zamieszkania, a jej punktem wyjściowym lub docelowym jest miejsce zatrudnienia.

Z definicji wypadku w drodze do pracy i z pracy wynika, że nie jest traktowany jako droga z pracy odcinek między miejscem pracy a miejscem załatwiania prywatnej sprawy w sytuacji, gdy nastąpi powrót do pracy, po załatwieniu sprawy. Jest to droga odbywana w czasie przerwy w świadczeniu pracy. O drodze z pracy do domu można natomiast mówić w sytuacji, gdy będzie miało miejsce wcześniejsze wyjście z pracy z zamiarem załatwienia sprawy prywatnej, ale bez powrotu do pracy. Przerwa w drodze do domu może być w tym przypadku potraktowana jako „życiowo uzasadniona” (załatwianie spraw osobistych, rodzinnych, zdrowotnych itp.).

Jako droga z pracy do domu może być potraktowana droga na obiad (do domu lub innego miejsca) w czasie regulaminowej przerwy na spożycie posiłku.

W orzecznictwie sądowym przyjęło się stanowisko, że wypadek podczas pobytu w podróży służbowej przy pokonywaniu drogi między miejscem wykonywania pracy a miejscem zakwaterowania jest wypadkiem zrównanym z wypadkiem przy pracy.

WYPADEK W OKRESIE UBEZPIECZENIA WYPADKOWEGO - WYPADEK PRZY PRACY ŚWIADCZONEJ NA INNEJ PODSTAWIE NIŻ STOSUNEK PRACY

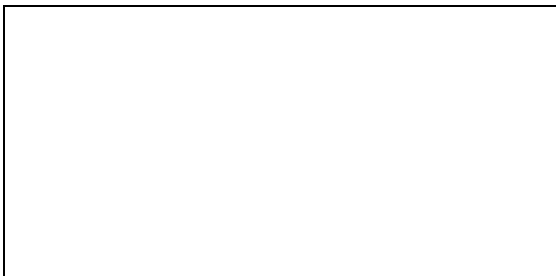
Zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2017 roku, poz. 1773 z późn. zm.) - do wypadków przy pracy zalicza się także urazy doznane w okresie ubezpieczenia społecznego podczas wykonywania określonych świadczeń na innej podstawie niż stosunek pracy.

Do tej grupy wypadków można zakwalifikować nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego, podczas:

- uprawiania sportu w trakcie zawodów i treningów przez osobę pobierającą stypendium sportowe;
- wykonywania odpłatnie pracy na podstawie skierowania do pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania;
- pełnienia mandatu posła lub senatora, pobierającego uposażenie;
- odbywania szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub przygotowania zawodowego w miejscu pracy przez osobę pobierającą stypendium w okresie odbywania tego szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub przygotowania zawodowego w miejscu pracy na podstawie skierowania wydanego przez powiatowy urząd pracy lub przez inny podmiot kierujący, pobierania stypendium na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w okresie odbywania studiów podyplomowych;
- wykonywania przez członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych oraz przez inną osobę traktowaną na równi z członkiem spółdzielni w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych, pracy na rzecz tych spółdzielni;
- wykonywania pracy na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia;
 - wykonywania pracy na podstawie umowy uaktywniającej;
- współpracy przy wykonywaniu pracy na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia;

- wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych;
- wykonywania zwykłych czynności związanych ze współpracą przy prowadzeniu działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych;
- wykonywania przez osobę duchowną czynności religijnych lub czynności związanych z powierzonymi funkcjami duszpasterskimi lub zakonnymi;
- odbywania służby zastępczej;
- nauki w Krajowej Szkole Administracji Publicznej przez słuchaczy pobierających stypendium;
- wykonywania pracy na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowa taka została zawarta z pracodawcą, z którym osoba pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje ona pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy;
- pełnienia przez funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej obowiązków służbowych.

<https://www.pip.gov.pl/pl/bhp/wypadek-przy-pracy/wypadki-zwiazane-z-praca>

ZAPOZNAŁEM SIĘ Z TREŚCIĄ SZKOLENIA**ZARZĄDCA, WŁAŚCICIEL, ADMINISTRATOR**

mgr inż. Robert Zimnicki
inspektor ochrony przeciwpożarowej
starszy inspektor BHP

1911112/OWNA SŁUŻBY POŻARNICZEJ
4. Siewackiego 52-34
01-628 Warszawa
(pieczęć podłożona podczas prowadzenia szkolenia)

Z A Ś W I A D C Z E N I E o ukończeniu szkolenia

Robert Artur Zimnicki

urodzony dnia 21 sierpnia 1974 r. w Kielcach woj. świętokrzyskie

ukończył szkolenie inspektorów ochrony przeciwpożarowej

zorganizowane według programu Szkolenia inspektorów ochrony przeciwpożarowej,
zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej
w dniu 22 lutego 2010 r.,

w okresie od dnia 4 listopada 2019 r. do dnia 14 grudnia 2019 r.

przez

Szkołę Główną Służby Pożarniczej w Warszawie

Zaświadczenie wydano na podstawie art. 4a ust. 2 Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej
(Dz. U. z 2019, poz. 1372 z późn. zm.).

Uprawnienia zachowują ważność przez 5 lat od dnia wystawienia niniejszego zaświadczenia.

Warszawa, 14 grudnia 2019 r.

Nr SIOP/53/2019/6/53

INSPEKTOR - KIEROWNIK
SZKOŁY GŁÓWNEJ SŁUŻBY POŻARNICZEJ
Pracownik - Zastępca Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej
st. bryg. dr hab. inż. Jerzy ZARZYCKI
(pieczęć i podpis osoby upoważnionej przez podmiot prowadzący szkolenie)

Lp.	Zajęcia edukacyjne	Wymiar godzin zajęć edukacyjnych
1	Zasady organizacji ochrony przeciwpożarowej	4
2	Kompetencje inspektora ochrony przeciwpożarowej	4
3	Podstawowe pojęcia dotyczące spalania, pożarów i wybuchów	5
4	Przeciwpożarowe wymagania budowlane i drogi pożarowe	12
5	Przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę	4
6	Urządzenia przeciwpożarowe	9
7	Środki gaśnicze, gaśnice oraz koce gaśnicze	9
8	Zabezpieczenie przeciwpożarowe instalacji użytkowych oraz instalacji i urządzeń technologicznych	7
9	Prace niebezpieczne pod względem pożarowym	2
10	Zapobieganie poważnym awariom przemysłowym	4
11	Zasady organizacji i prowadzenia działań ratowniczo-gaśniczych	5
12	Prowadzenie kontroli spełniania wymagań ochrony przeciwpożarowej w zakładzie pracy	3
13	Metodyka prowadzenia szkoleń z zakresu ochrony przeciwpożarowej	6
14	Ustalanie przyczyn i okoliczności powstania pożarów	3
15	Zajęcia praktyczne w zakładzie pracy	6
Ogółem		83

KIEROWNIK
Referat Studiów Podyplomowych,
Szkoła Główna Służby Pożarniczej
st. bryg. dr hab. inż. Jerzy ZARZYCKI
(pieczęć i podpis osoby upoważnionej przez podmiot prowadzący szkolenie)

Europejska Uczelnia Informatyczno - Ekonomiczna w Warszawie

Nazwa szkoły, wydział, rok i semestr (zobacz formularz przedkwalifikacji i studia podyplomowe)

Wydział Zarządzania i Administracji

(nazwa i adres)

ŚWIADECTWO UKOŃCZENIA STUDIÓW PODYPLOMOWYCH WYDANE W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Pan(i) **ROBERT ZIMNICKI**urodzony(a) w dniu **21 sierpnia** 19 **74** r. w **Kielcach**wof. **świętokrzyskie** ukończył(a) w roku **2019****dwu** semestralne Studia Podyplomowe w zakresie**Zarządzanie bezpieczeństwem i higieną pracy (BHP)**z wynikiem ***** ***** ***** ***** ***** **bardzo dobrym**KIEROWNIK
Studiów Podyplomowychdr inż. Tomasz Kucharski
(podpis)

REKTOR

prof. dr hab. inż. G. Bogdan
(podpis)Nr świadectwa **P 124****P R K V**Kwalifikacja pełna na poziomie
szkolenia Podyplomowej Szkoły KwalifikacjiWarszawa, dnia **2019-07-06**

Lp.	Nazwa przedmiotu	Łączna godzina zajęć teoretycznych	Łączna godzina zajęć praktycznych	Łączna punktów ECTS
1	Analiza stanowiska pracy z elementami ergonomii	15	15	4
2	Audyt wewnętrzny systemu zarządzania BHP	15	15	4
3	Mediacje i negocjacje	10	0	1
4	Metody badania wypadków i chorób zawodowych	10	10	3
5	Podstawy organizacji i zarządzania	15	0	2
6	Podstawy prawa pracy	30	0	4
7	Podstawy zarządzania zasobami ludzkimi w przedsiębiorstwie	15	0	2
8	Projekt dyplomowy	0	14	10
9	Seminarium dyplomowe	0	6	1
10	System zarządzania BHP - projektowanie, wdrażanie	0	20	3
11	Zarządzanie ryzykiem i polityka bezpieczeństwa	15	0	2
Razem:		125	80	36

(podpis)
dr inż. Tomasz Kucharski
Kierownik Studiów Podyplomowych